2.1 Zakonodavstvo EU-a o zlostavljanju i elektroničkom zlostavljanju

Europska unija ima poseban pravni okvir za borbu protiv zlostavljanja i elektroničkog nasilja. To je zbog podjele nadležnosti utvrđenih Ugovorom iz Maastrichta iz 1993. Kao posljedica toga, jedine isključive nadležnosti koje EU može imati nad svojim državama članicama tiču se carinske unije, unutarnjeg tržišta, monetarne politike, politike ribarstva i zajedničke trgovinske politike. Što se tiče ostalih njezinih nadležnosti, načelo supsidijarnosti sprječava EU da nametne bilo kakav pravni okvir svojim državama članicama. Ovo ograničavajuće načelo u osnovi kaže da se „socijalna i politička pitanja trebaju rješavati na najneposrednijoj i lokalnoj razini koja je u skladu s njihovim rješavanjem" (Dankmeijer, 2020). U praksi ovo načelo dopušta EU-u samo da podrži države članice u razmjeni najboljih praksi i promicanju komunikacije i suradnje, s nacionalnim tijelima i između njih, u uspostavljanju pravnog okvira.

Stoga, ovlasti se mogu dijeliti između država članica i EU-a ili pružati potporu EU-a svojoj državi članici. Što se tiče zlostavljanja i elektroničkog nasilja učenika u akademskom području, EU može samo podržati države članice u uspostavljanju zakonodavstva u okviru europskih vrijednosti.

U tom smislu, nekoliko se smjernica smatra relevantnim za uzimanje u obzir pri reguliranju ovog pitanja. Smjernice uključuju:

- Direktivu 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. kojom se utvrđuju minimalni standardi o pravima, potpori i zaštiti žrtava kaznenih djela.
- Direktivu (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičena ili optužene osobe u kaznenom postupku.
- Okvirnu odluka Vijeća 2008/913/JHA od 28. studenog 2008. o borbi protiv određenih oblika i izraza rasizma i ksenofobije putem kaznenog prava.

Štoviše, time što su dio Europske unije, njezine države članice moraju poštovati temeljne vrijednosti organizacije, uključujući jednakost, borbu protiv nasilja i diskriminacije i smanjenje

napuštanja školovanja. U vezi s tim, EU je također uspostavila programe za svoje države članice, za dobivanje pomoći u borbi za prava djece i protiv bilo koje vrste diskriminacije, vršnjačkog i/ili elektroničkog nasilja.

S druge strane, EU je uspostavila Agendu temeljnih prava, u kojoj su naglašeni pokazatelji značajni za borbu protiv zlostavljanja. Dva najvažnija uključuju:

- Pokazatelj za škole za praćenje jesu li nacionalne vlasti zakonski zabranile nasilje kao sredstvo discipliniranja i jesu li škole provele mjere za pružanje povjerljivih informacija i savjetovanja žrtvama, kao i zakonska prava na psihološku pomoć.
- Pokazatelj za praćenje provode li države kampanje, uključujući sudjelovanje djece, za promicanje nenasilnih oblika discipline i zaustavljanje udaranja male djece. Također prati postojanje zakonskih odredbi koje zahtijevaju od škola da usvoje politiku zaštite djece, baveći se i zlostavljanjem djece u školama i zahtjevima za pristup politikama protiv zlostavljanja.

Na kraju, vrijedno je spomenuti da je EU usvojila pisanu deklaraciju kojom podupire uspostavu Europskog dana borbe protiv zlostavljanja i nasilja u školi. Međutim, ne spominju se osobe s teškoćama u razvoju.

Revision #1
Created 22 March 2023 10:21:56 by Antonija Lujanac
Updated 22 March 2023 10:22:32 by Antonija Lujanac